

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๓ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๓๘

บ้ายศ

เราหนักมากจริง ๆ นะมีแต่มาดูหน้า ๆ เหมือนไม่มีหน้า หลังไหลกันมาดูแล้วลง ๆ เราผู้นั่งรับเลยจะตาย บางทีก็เสียมารยาทบ้างตามโลกกิเลสนิยมกัน ไล่ลงไปแล้วยังปีนขึ้นมามาก ปีนขึ้นมาทำไม ขนบเอานะชิ ไล่ลงยังไม่รู้ภาษาอีกหรือ ปีนขึ้นมาทำอะไรอีก เวลาจะดูก็ดูเอาอย่างนั้น ก็ไล่ลงไปแล้ว ลงไปแล้วยังปีนขึ้นมาอีกปีนขึ้นมาทำอะไร ไม่รู้ภาษาอีกหรือ ว่าอย่างนั้นแล้ว แต่เราไม่เคยสนใจกับภาษาหยาบละเอียดอะไรและ เอาเหตุเอาผลว่าเข้าไปเลยทันที ๆ เรื่องกิเลสเอาประมาณไม่ได้ พอใจก็ยิ้มแย้มแจ่มใส ไม่พอใจก็เศร้าโศกเหงาหงอยไปเท่านั้นเอง เรื่องกิเลสเป็นอย่างนั้น

ต่างคนต่างหันหน้าเข้าศีลเข้าธรรมนะ เวลานี้โลกกำลังร้อนมากนะ เมืองไทยเราร้อนมาก มีหลวงตาบัวคนเดียวพูดอย่างนี้ นอกนั้นก็ไม่มีใครพูด มีแต่ว่าเมืองไทยน่าอยู่น่ารื่นเริงบันเทิง มันมีแต่เครื่องประดับร้านเฉย ๆ หัวใจของคนนั้นเป็นไฟเผา ๆ ตลอดไปหมด นี่ชิมันร้อนมากเพราะไม่ปรับตัวเข้าหาศีลธรรม มีศีลธรรมเท่านั้นจะระงับได้ นอกนั้นก็ไม่มี การติดการติดตามสิ่งทั้งหลายนี้ติดด้วยอำนาจของกิเลสทั้งนั้นแหละ ใครอยู่ที่ไหนเดือดร้อนวุ่นวายไปหมด เราก็เคยพูดไม่รู้กี่ครั้งแล้ว มหาเศรษฐีก็เถอะว่างั้นเลย ไฟมันอยู่ที่นี่ไม่ได้อยู่กับคำว่ามหาเศรษฐี มันเผาอยู่หัวใจนี้

ความโลภได้เท่าไรไม่พอ ๆ เอาจนตาย มันบีบบังคับเอาจนตาย ความโกรธ ราคะ ตัณหาเท่าไรไม่พอ ๆ เอาให้ตายได้จริง ๆ มันบีบอยู่ในหัวใจนี้ ฟาดอันนี้ออกหมดแล้วไม่มีอะไรมาบีบ ดูก็รู้กันนะชิ นี่ต่างคนต่างถูกบีบบังคับไฟจะเอาอะไรมาพูดกันได้ล่ะ พระพุทธเจ้าท่านไม่ใช่เป็นคนประเภทนี้ ท่านพ้นไปหมดแล้วทุกสิ่งทุกอย่าง มาดูพวกเรา พวกตกรรททั้งเป็น ยังดินยังติดกันอยู่ โถ ทุเรศจริง ๆ นะ ไม่หันหน้าหาศีลหาธรรมเลย เข้ามาในบ้านก็เป็นไฟ ออกจากบ้านก็เป็นไฟอีกกองหนึ่ง อยู่ในบ้านเป็นไฟกองหนึ่ง ไม่มีความสงบสบายเลย ผัวเมียอยู่ด้วยกันก็ทะเลาะกันตลอด ลูกเต้าหลานเหลนทะเลาะกันยุ่งไปหมด เพราะพ่อแม่แบบพิมพ์แล้ว

เราพูดคนเดียวนี้เขาก็หว่าบบ้าเพราะไม่มีใครพูดเหมือนเราพูด แต่เราพูดด้วยความเมตตาสงสารนี่นะ มันเป็นอย่างนั้นจริง ๆ หัวใจคนหัวใจโลก มีแต่ไฟแต่ไฟเผาไหม้ตลอดเวลา หาความสุขชนิดหนึ่งที่จะมาอดกันไม่มีนี่นะ พวกมันติดกันดินหาความสุข ถ้าติดดินตามกิเลสแล้วไม่มีว่างั้นเลย มีแต่ถูกหลอกถูกต้มไปเรื่อย ๆ สุดท้ายก็ตายทิ้งเปล่า ๆ ไม่

เกิดประโยชน์อะไร นี่สงสารนะซีถึงได้พูด ใครจะว่าบ้าก็ว่าไปซีเราไม่ได้เป็นบ้านี่นะ รู้ยู่ เห็นอยู่ทุกอย่างเป็นบ้านี่อะไร

ถ้าหันหน้าเข้าศีลเข้าธรรมบังคับตัดแปลงตนเองบ้าง มันก็จะมีเกาะมีดอนพอได้อาศัยนะ แต่นี่โลเลไปหมดเลย ไม่ว่าจะเด็กไม่ว่าผู้ใหญ่ชาติขึ้นวรรณะใดก็ตามแบบโลเลไปหมด ปล่อยเนื้อปล่อยตัวไปหมด ยิ่งข้าราชการงานเมืองผู้ใหญ่เท่าไรยิ่งปล่อยเนื้อปล่อยตัวมาก เหลวแหลกแหวกแนวไปหมดจะให้ตาสีตาสาครพได้ยังไง เขาไม่เชื่อฟังเขาไม่เคารพผู้ใหญ่เป็นอย่างนั้น ไม่มีตัวอย่างอันดีงามให้ผู้ย่อยได้ชมบ้าง ใหญ่ขึ้นมาด้วยอำนาจกิเลสออกหน้า แล้วกิเลสอยู่ฉากหลังติดตาม ไปไหนเหมือนจะเหาะจะบิน เป็นบ้ายศ เขาตั้งให้เป็นนั่นเป็นนี่เท่านั้นก็เป็นบ้าเลย โห มนุษย์นี่เป็นบ้าง่ายที่สุดนะ มันจะเป็นบ้าเหมือนสุสุดทอ ฟังนะจะเล่านิทานสุสุดทอให้ฟัง

มีผู้ชาย ๒ คน บ้านเขาอยู่ในป่า หากินในป่า หาดักสัตว์ดักอะไรมากิน หากินไม่หน่อหาวยอะไรมากิน เวลาไปหาเจ้านายก็เอาของเหล่านี้ไปถวายไปถวายนาย มีหน่อหาวยพวกนกพวกสัตว์ต่าง ๆ ใส่ถุงกะเทียวถุงตาข่ายนั้น สะพายไปให้นาย นายเห็นความดีความชอบเลยตั้งยศให้เป็นสุสุดทอ ก็ดีใจเป็นบ้าออกมา ออกมาแล้วไม้คานที่หาไปในนั้นก็เอามาไม่ได้ ถุงกะเทียวตาข่ายนั้นก็เอามาไม่ได้มันหนักมันเสียดสุสุดทอ ก็ให้เพื่อนช่วยถือถุงนี้หน่อย เราถือไม่ได้แล้วเราเป็นสุสุดทอ มึงเป็นสุสุดทอก็เป็นสุสุดทอเหมือนกันกูเป็นเพื่อนมึงนี่นะ อ้าวเข้าที่นะยอมรับ แล้วทำไง ก็ห้ามถุงเปล่า กูออกหน้ากูเป็นสุสุดทอ มึงออกหน้ากูก็ต้องออกหน้ากูก็เป็นสุสุดทอเหมือนกัน ตกลงก็เลยไปเหมือนวัวดินเกวียน ฟังซิมันบ้ายศ

พอมาถึงบ้านแล้วที่นี้ลืมนื้อลืมตัวเหมือนคนจะเป็นบ้าสด ๆ ร้อน ๆ ลูกเขามาเห็นผิดหูผิดตาก็ว่า อีพ่อทำไมเป็นอย่างนี้เจ้า แต่ก่อนเจ้าบ่เห็นเป็นจิ้งซี มือนี่เจ้าเป็นจิ้งใจ ลักษณะเจ้าคือต่างคือแปลกแท้ ๆ จิ้งว่าละสุ กูไปได้ตำแหน่งมา ได้ตำแหน่งจิ้งใจกะต้อกะเดี้ยแท้ บ่แม่นสิพาให้เป็นบ้าบ่ตำแหน่งนี้ ตำแหน่งว่าจิ้งใจ จำบ่ได้ไปถามเพื่อนกูดีให้ลูกสาวไปถามเพื่อน ที่นี้เวลามาก็หาข้าวมาให้กิน สู้ต้องใส่สำหรับมานะกูเป็นสุสุดทอแล้วหาธรรมดามาให้กินกูไม่กินเสียดกู พวกลูกพวกหลานเขาก็หาข้าวใส่สำหรับมา ก็นั่งขัดสมาธิกิน กินไปกินมาคนไม่เคยนั่งขัดสมาธิตั้งแต่วันเกิด นั่งชันเข่าชันอะไรไปตามประสาบ้านนอก วันนั้นเป็นสุสุดทอเลยนั่งขัดสมาธิ พอกินไปกินมาเปลอเตะสำหรับหายตุมตกลงข้างล่าง หือ พ่อทำไมเป็นจิ้งซี เป็นหยั่งเจ้าเตะภาข้าว มันไม่สมยศกูแท้ ๆ แล้วมันเปลอ สมาธิดีต้อออกเลยเตะสำหรับตก จบแล้วนี่ละมันบ้ายศ

ลมปากเขาว่าเป็นชั้นนั้นชั้นนี้เป็นบ้ายิ่งกว่าสุสุดทออีก สุสุดทอเตะแต่สำหรับ อันนี้มันจะเตะผู้เตะคนโนนแนะไม่ใช่ธรรมดา มันละได้รับความทุกข์ความลำบากเพราะความ

ตื่นลมตื่นแล้ง อะไรก็ตื่นไป ๆ พิจารณาตามเหตุตามผลชัจะตื่นอะไร พระพุทธเจ้าพระอรหันต์ท่านไม่ตื่นอย่างนั้นนะ ท่านเสมอหมดเลยทุกอย่าง มองดูโลกธาตุรู้รอบขอบชิดไปหมด มองเห็นพวกเรานี้ด้วยความสงสารเมตตา ท่านจึงประทานโอวาทไว้สำหรับสั่งสอนให้เป็นบันไดจุดลากขึ้นไป ๆ ไม่งั้นกิเลสจะเอาไปกินหมด กิเลสมันจุดมันลากลงไป ๆ กำลังกิเลสมันหนาแน่นมากนะไม่มีคำว่าอ่อนข้อ ส่วนธรรมะมีเวลาอ่อน จุดลากขึ้นมา ๆ ธรรมะท่านสอนให้ทำบุญให้ทานให้รักษาศีลให้ภาวนา ประพฤติตัวให้ดี นี่เป็นเรื่องของศีลของธรรมเพื่อหาทางออกจากวัฏจักรวิภูวน แต่จิตไม่อยากเอานั่นชื้ออย่างนี้ ถ้าเป็นเรื่องของกิเลสมันชอบเอาตายเลย นี่ชิมมันน่าทุเรศมาก

เรื่องกลมายาของกิเลสนี่มีมากเทียว ไม่มีใครมองเห็นเลยนอกจากพระพุทธเจ้า พระอรหันต์ท่านเท่านั้นมองเห็น นอกนั้นมองไม่เห็น กับพวกพระอนาคามี ท่านเหล่านี้มองเห็นโดยลำดับมองเห็นเรื่อย ๆ พระอนาคามีมองเห็นทางออกเรื่อย ๆ เปิดโล่งเรื่อย ๆ พระอรหันต์นั้นโล่งหมดแล้ว พระพุทธเจ้าโล่งหมดแล้ว ส่วนพระอนาคามีนี้กำลังเบิกทาง ๆ เห็นโทษ เห็นโทษกับเห็นคุณเท่ากันมีน้ำหนักร่วมกัน เห็นโทษเท่าไรเห็นคุณก็กระหึ่มยืมย่อง จะเป็นจะตายไม่ได้ว่าขอให้ได้พ้น ๆ บึ๊กบึ้นนะ นี่ละพระอนาคามีท่านเหล่านี้จะไม่มาเกิดอีกแล้วนี่ จะไปเรื่อย ๆ ไม่มาเกิดอีก ไม่จมนวิภูทุกข้อยู่เหมือนพวกเรา นี่ก็เพราะการสร้างคุณงามความดีนะที่ว่านี่นะ สร้างไม่หยุดสร้างไม่ถอยก็เพิ่มขึ้น ๆ เหมือนฝนตกทีละหยดละหยาดนี่ละ ทำท้องฟ้ามหาสมุทรให้เต็มไปได้เพราะตกไม่หยุด นี่เราก็อายุตลอดเวลาไม่หยุดก็เป็นไปได้อย่างนั้นละ จะคอยแต่ให้กิเลสเหยียบย่ำฆ่าเอาແหลกไมไหวนะ

เอาละวันนี้พูดเท่านี้ละ เหนื่อย